

Er is helemaal niets om schrik voor te hebben, het waren maar zijn pantoffels. Tibo besluit heel flink te zijn en niet meer bang te zijn. Hij kruipt terug in bed en, met zijn knuffel dicht tegen hem aangedrukt, doet hij zijn oogjes dicht. 'Ik moet niet bang zijn,' zegt hij tegen zichzelf, 'monsters bestaan toch niet echt.' Slaap zacht, Tibo.

Er is helemaal niets om schrik voor te hebben, het waren maar zijn pantoffels. Tibo besluit heel flink te zijn en niet meer bang te zijn. Hij kruipt terug in bed en, met zijn knuffel dicht tegen hem aangedrukt, doet hij zijn oogjes dicht. 'Ik moet niet bang zijn,' zegt hij tegen zichzelf, 'monsters bestaan toch niet echt.' Slaap zacht, Tibo.

